

ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ПЕДАГОГУ, ЩО ПРАЦЮЄ З ГІПЕРАКТИВНОЮ ДИТИНОЮ

Для того щоб допомогти дитині упоратися із труднощами в навчанні, необхідні:

1.Зміна оточення:

- вивчіть нейропсихологічні особливості дитини зі СДУГ;
- роботу з гіперактивною дитиною будуйте індивідуально. Дитина завжди повинна перебувати перед очима вчителя;
- оптимальне місце в класі для гіперактивної дитини – перша парта навпроти стола вчителя або в середньому ряду;
- змініть режим уроку із включенням фізкультхвилинок;
- дозвольте гіперактивній дитині через кожні 20 хвилин підводитись і ходити класом;

надайте такій дитині можливість швидко звертатися по допомогу в разі виникнення труднощів;

- спрямовуйте енергію дитини в корисне русло, пропонуючи вимити дошку, роздати зошити тощо.

2.Створення позитивної мотивації на успіх:

- уведіть знакову систему оцінювання;
- частіше хваліть дитину;
- розклад уроків має бути постійним;
- уникайте завищених або занижених вимог до учня зі СДУГ;
- уведіть проблемне навчання; використайте на уроці елементи гри й змагання;
- давайте завдання, ураховуючи здібності дитини;
- великі завдання розбивайте на окремі частини, контролюючи виконання кожної з них;

створюйте ситуації, у яких гіперактивна дитина може продемонструвати свої сильні сторони й виконувати роль експерта у класі з деяких галузей

знань;

- навчіть дитину компенсувати порушені функції за рахунок збережених;
- ігноруйте негативні вчинки й заохочуйте позитивні;
- будуйте процес навчання на позитивних емоціях; пам'ятаєте: з дитиною необхідно домовитися, а не зламати її!

3.Корекція негативних форм поведінки:

сприяйте припиненню (зникненню.) агресії;

навчайте необхідних соціальних норм і навичок спілкування;

регулюйте взаємини дитини з однокласниками.

4.Регулювання очікувань:

- пояснюйте батькам і оточуючим, що позитивні зміни відбуваються не одразу, а через деякий час;

пояснюйте батькам і оточуючим, що поліпшення стану дитини залежить не тільки від спеціального лікування, але й від спокійною й поміркованого ставлення до неї.

Пам'ятайте: дотик є сильним стимулом для формування поведінки та розвитку навичок навчання. Дотик допомагає поставити так званий «якір») на позитивному досвіді.

Пам'ятайте: гіперактивність – це не поведінкова проблема, не результат поганого виховання, а медичний діагноз, який можна поставити тільки за результатами спеціальної діагностики. Проблема гіперактивності неможливо розв'язати вольовими зусиллями й переконаннями. Дисциплінарні заходи впливу (покарання, зауваження, окрики, нотації тощо) не поліпшать поведінки дитини, а швидше, погіршать її. Ефективні результати корекції синдрому дефіциту уваги та гіперактивності досягаються за оптимального поєднання медикаментозних і не медикаментозних методик до яких належать психологічні й нейропсихологічні корекційні програми.